

ACC. N:R M. 13714:1-9.

Landskap: Skåne Upptecknare: Bernt Ivarsson, Glimåkra
Härad: Ö. Göinge Berättare: " " "
Socken: Glimåkra Berättarens yrke: smickare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1894 i Glimåkra

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Tröskelagornas sång och magi vid tröskning. s. 1.
Prestaren. s. 2-6. (foto sid. 6a.)
Begravning. s. 2-6.
Kyrkkryddor. s. 7-9.

LuF 58.

" 60.

(LuF 70)

LuF 88.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13714:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luft 58
1.

Hj. någon iärskild anordning som
inte men lagar skulle ligga ett stycke
från varken så gav det bättre slag
får slagan, så var det noga med att
skrylla näck iäden får var rakt
mar. Träskat. Några träskingar får
i dessa byggde har jag inte hört talas
om. Det slaget var rakt var ganska
ansvarigt du-du-du-du-du-du-du-du-
du-du-du. När man skulle börja
träskingen ställes alltid slagarna
mittenat varandra för att
vara fördiga. Då slag den äldsta trä-
skaren pårita slaget och den andra
får in så att träskan upprättad
halla fick det inte, göra, om de var
vana. Någon åtgärd mot skada eller
tröskan har inte förskannit här

ACC. N:R M. 13714:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Leaf 60

Barstavn. Begravningen får och nu.
Då någon dag, var det ju först fråga om
att använda en inickare att komma och taga
mätt till kisten. Liket tvättades och om
det var möjligt rakades. samt lades på
ett tyglock eller dylikt. Då kläddes
ett rum i vanliga fall (baggkammare)
inickare och uti i ett uthus, med gran-
ris, ty på den tiden fanns inget bärbus,
utan liket påvarades hemna till be-
gravningsdagen, så ett par gravare en vid
vardera ridan av dörren. Till själva
begravningen skulle lyudas med tillytter
till den antider i hem, där det först lyuds på
kaffe med bröd innan begravningen, sedan
mat och dryck offer se varit i kyrkan.
Den dagen begravningen skulle vara,
var det ett bruk att gravar och närvar

mofade med granris mittfär var och en hem
 en fyrkant av granris F med ett kors i
 mitten lades tvärs över någon där tillfiden
 skulle äka fram. De som bliva tyndna
 på begravningsen skulle medföra en krans
 av glaspärlor, ty det var det enda vackert,
 med levande blommor, samt till själva
 gillet skulle de medföra en krans
 utelärd eller någon sorts finare bakelar.
 Om det blev bröd över väl gillet var
 slut unga gästerna varin del med sig
 hem. Där tillvagnas hem och liket
 ställdes på vagnen skulle det läsas ett stycke
 ur bibeln samt yngas ett salmevers
 innan sågdet lämnade gården. De som
 särredde denna uppgift benämndes fär
 (Kobastapäst) det var äga, den som
 prädikar på vedbacken ~~och~~ vilken av
 gästerna som höllt kruset gärdenna ~~och~~

När vagnen satte sig i rörelse var
 det i första hand de allra närmaste stäpling-
 nar som följde närmast vagnen, sedan var
 det ingen beständ platt jär de andra.
 När de kom ett vist avstånd från kyrkan
 och ringarna inte märkt att de komna,
 gick folket utanna och en man skickas i
 förväg och varsko ringarna, och då han
 satte igång klackarna, satte sig också tillfället
 i gång och klackarna ringade till följt
 nätt fram till gravar. Klackarna (huglar)
 att måla vid vagnen, gå jär och sjunga
 bort till gravar. Det berättades att de
 sjunga fram till. För förfäster lan-
 flöta ut i mid gravar, utan prestaver,
 utan då det var för närmare folk så användes
 prestaver samt förfäster i kyrkan. Då sjun-
 de som bara prestaverna stå hela tiden
 under förfästningen.

ACC. N:R M. 13714:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

På den tiden ja under fram till 1927-30
finga begravningsgårdarna själva bestå
igen gravar under jordfästningen ägt mm.
Men för ett 20 tal år tillhåll omkring 1930-35
äger alla jordfästningar runn i kyrkan
och prästaver används vid alla begravn
ningar och dessa häras nu särskilt tillgängligt
iänner ett beakta och dessa för prästaver
vid häras tiden till intill kyrkan samt
går ut i tiden både två, så får ut
och så ritta i kyrkan, så näe som under själva
jordfästningen. De ära kyrkans egendom
och uttalar prästaver med tanvikt för
särsta staver.

Men vi gå tillhåll till den gamla tiden
så gårderna komma tillhåll till sorgehuset
så blir det till att stå ut dricka,
för hardest läg ut ut sluk kantad med

svart papper ett kors och svart papper
 mitt på bordet samt tända ljus.
 På ett stort fat låg värsta papperen sammanklappade
 med ett band i vitt, der det var tryckt något
 rad och rader, som delades ut vid kaffet
 innan man skulle lämna gillegården så
 man fick dem med hem som ett minne från
 begravningsdagen. Det var ännu såd
 att dagen efter bjuda dem på mat och
 dryck som hade något för sig. Det
 var länge berättelser förskannit
 för jag inte lyckats utverka.
 De har nog inte använt till något
 annat ändamål heller. Dyrk berättar han
 inte haft någon särskild funktion att göra
 här. Berättelserna räcker inte över gränserna.

(Fota över berättelserna så att jag sända över)

M. 13714:6a.

Landskap: *Skåne* Berättare: *Bernt Linnsson*
Härad: *Östra Gäinge* Berättarens yrke: *Lutkar*
Socken: *Glimåkra* Berättarens adress: *Ekeröd 154*
Uppteckningsår: *1955* Född år *1894* i *Glimåkra*

Upptecknare: *Bernt Linnsson*

*Prestaren, som tillhör Glimåkra kyrka.
Bårhuset i baksgrunden.*

foto: Bernt Linnsson, 1955 (neg. salmas)

Luf 88

Fyrskryddor har nog järrekommit
ända till omkring 1920-talet, och i smitarna fäk
ända längre. Smörret, Isop, Saurind och
kalmsblad var de vanliga växterna.

(Dessa växter kunna bibehålla en goda
lukt i åratal även sedan de äro torrade.
Färfär har dessa växter använt i bitar
bysär med flera ställen, bland bladen,
jär den gada lukten skall.) Det låg
alltid någon knist eller blad av dessa
växter vid lagens fot i salmbok eller
libel. Tilland kunde det hända att de
hadda en hel lukt i handen ommed
an en nit fick det och gick till Fyrskryddor
det var i hundrak krinnarna. Det
färrkom ärt runt. Det var inte vid några
särskilda högtider. Vid karpinatrian
skäddes alltid kyrkan med milda

ACC. N:R M. 13714:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

blommar och län ty der härde alltid
Pingssten till, samt det ändrats under
senare tid. Subtillaskar har jag inte
hört talas om i dessa bygder. Pappars-
myntskarameller väntades, skarpas torbas
brukt (Blästringar) fans alltid i kartel-
pikan hos kvinnorna men det var mest
för att lyuda oss om hämnarna. Det stod
att när gumman ett stycke från kyrkan,
som sålde utelräd, Papparsmyntskarameller
samt en till kyrkspåls, om helgdagarna
detta jagisk till anbringning. ⁴⁹ Kvinnorna
jämnade det i ututar i kartelpikan
ja ganska ofta utan papper och så,
men för oss har man inbade det lika
gatt. Det var inte vid några värbildna
tillfällen, utan mer av en tillräcklighet
eftersom räd och lägenhet. Det hände

ACC. N:R M. 13714:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

även att mannen köpte karameller, men
det var inte så ofta. Men musen eller
tobacksbussen var mer vanlig för
deras del, och det hände ofta, även
under vintern, att de tog upp musen
och bjöd in närmar i bakken på en
pris mus eller en tobacksbuss. Men inte
så att det störde gudstjänsten eller
prästen. Dessa under slutade inte på
en gång. Utan först gjorde det mycket
så öppnar på gatan slutade öppna
så undan för undan då den
gamla stammen gick bort, kanske
kan det hända än att det är någon
av de äldre som har en smula
eller laundret krut i salmboken.